

Súd: Okresný súd Piešťany
Spisová značka: 3C/273/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2511214577
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 04. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ingrid Šimonová
ECLI: ECLI:SK:OSPN:2014:2511214577.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Piešťany sudkyňou JUDr. Ingrid Šimonovou v právnej veci navrhovateľa: S. G., nar. XX.XX.XXXX, K., S. G. XX, zastúpeného advokátom: JUDr. Ján Januška, Advokátska kancelária so sídlom Trnava, Trhová 4, P.O.BOX 92 proti odporcovi: Slovenská republika - Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, Bratislava o náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím súdu takto

rozhodol:

Návrh sa z a m i e t a .

Navrhovateľ je p o v i n n ý zaplatiť odporcovi náhradu trov konania vo výške 17,51 eur do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ sa prostredníctvom svojho právneho zástupcu návrhom podaným na tunajšom súde dňa 08.11.2011 domáhal proti odporcovi zaplata sumy 14.232,66 eur titulom náhrady škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím súdu. Pred začatím prvého pojednávania zobra navrhovateľ prostredníctvom svojho právneho zástupcu návrh v časti zaplata sumy 1.490,78 eur späť a domáhal sa tak zaplata sumy 12.741,88 eur, pričom uvedená suma pozostáva z ujmy na zdraví vo výške 1.168 eur, nemajetkovej ujmy vo výške 10.573,88 eur a trov trestného konania vo výške 1.000 eur. Svoj návrh odôvodnil tým, že pri policajnom zákroku dňa 01.04.2009, kedy bol obmedzený na osobnej slobode, mu bola spôsobená ujma na zdraví a bolo voči nemu použité násilie, v dôsledku ktorého mu bolo spôsobené poškodenie - natrhnutie, ruptúra sleziny v dolnom póle, s následným odstránením sleziny, ktoré si vyžiadalo dobu liečenia v trvaní 3 týždne s tým, že zranenie zanechá trvalé následky. Okrem toho bol 434 dní nezákonne izolovaný od svojej rodiny, priateľov a ostatnej spoločnosti v dôsledku nezákonnej väzby na základe uznesenia Okresného súdu Piešťany zo dňa 03.04.2009 sp.zn. Tp 17/2009, keďže z väzby bol prepustený na základe rozsudku Krajského súdu v Trnave sp.zn. 3To/59/2010 zo dňa 08.06.2010, ktorým bol spod obžaloby Krajskej prokuratúry v Trnave oslobodený a ihneď prepustený na slobodu. Podľa § 15 ods. 1 zák.č. 514/2003 Z.z. sa na Ministerstve spravodlivosti SR domáhal predbežného prerokovania nároku na náhradu škody spôsobenej pri výkone verejnej moci. Ministerstvo spravodlivosti SR mu dňa 17.06.2011 zaslalo stanovisko, v ktorom jeho žiadosti nevyhovelo.

Odporca s podaným návrhom nesúhlasil a žiadal tento v celom rozsahu zamietnuť s odôvodnením, že navrhovateľ nespĺnil zákonné podmienky pre priznanie nároku na náhradu škody, keďže nepreukázal nesprávny úradný postup orgánu verejnej moci, resp. nezákonnosť a nedôvodnosť väzby nariadenej v konaní Okresného súdu Piešťany, sp.zn. Tp 17/2009, ako ani samotný vznik a rozsah škody, resp. inej ujmy, ktorú mal utpieť v dôsledku rozhodnutia o väzbe, a príčinnú súvislosť medzi namietaným rozhodnutím a tvrdenou škodou.

Súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom navrhovateľa, povereného zástupcu odporcu a po oboznámení sa s obsahom súdneho spisu Okresného súdu Piešťany vedeného pod sp.zn. Tp 17/2009, vyšetrovacieho spisu Ministerstva vnútra SR, sekcia kontroly a inšpekčnej služby, odbor inšpekčnej služby, II. inšpekčné oddelenie č. N.-XXX/IS-X-I.-XXXX, Rozsudku Okresného súdu Piešťany sp.zn. 1T/149/2009 zo dňa 14.04.2010, Rozsudku Krajského súdu v Trnave sp.zn. 3To/59/2010 zo dňa 08.06.2010, ako aj ostatným obsahom spisového materiálu zistil nasledovný skutkový stav veci:

Z obsahu súdneho spisu Okresného súdu Piešťany sp.zn. Tp 17/2009 bolo zistené, že dňa 03.04.2009 podal na tunajšom súde Prokurátor Okresnej prokuratúry v Piešťanoch podľa § 87 ods. 1 Trestného poriadku návrh na vzatie do väzby obvineného S. G., nar. XX.XX.XXXX s odôvodnením, že Uznesením vyšetrovateľa OR PZ Trnava, oddelenie vyšetrovania Piešťany ČVS: Q.-XXX/OVK-K.-XXXX zo dňa 02.04.2009 bolo vznesené obvinenie S. G. pre zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods.1 písm. c/, písm. d/Trestného zákona na tom skutkovom základe, že dňa 01.04.2009 v poobedňajších hodinách si na nezistenom mieste zadovážil od neznámej osoby 7 ks alobalových balíčkov s hnedým práškom, ktoré následne uschoval v priehradke pravých predných dvier osobného motorového vozidla zn. Škoda Octavia, pričom po zastavení vozidla pri vstupnej bráne areálu Povodia Váhu v katastri obce Drahovce, v ktorom bol navrhovateľ ako spolujazdec, bol kontrolovaný príslušníkmi polície OR PZ Trnava a následne bola vo vozidle nájdená krabička od cigariet zn. Marlboro zlatej farby, v ktorej sa nachádzalo 7 ks alobalových balíčkov, v ktorých sa nachádzal heroín s celkovou hmotnosťou 50,378g a toto množstvo zodpovedalo minimálne 250 jednorázovým dávkam drogy, pričom heroín je zaradený do I. skupiny omamných látok. Sudca pre prípravné konanie vykonal dňa 03.04.2009 v Nemocnici Wintera Piešťany výsluch navrhovateľa a následne vydal Uznesenie č. Tp 17/2009-17, ktorým bol navrhovateľ podľa § 72 ods. 1,2 Trestného poriadku z dôvodu uvedeného v § 71 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku vzatý do väzby, pričom väzba začala dňa 01.04.2009 o 15.00hod. a mala sa vykonávať v Ústave na výkon väzby Leopoldov. Proti tomuto uzneseniu podal navrhovateľ sťažnosť, ktorú Krajský súd v Trnave Uznesením č. 5Tpo/20/2009-28 zo dňa 28.04.2009 zamietol s odôvodnením, že sťažnosť nie je dôvodná, keď podľa názoru krajského súdu dôvod väzby bol daný a z dôkazov zadovážených v prípravnom konaní vyplynulo, že navrhovateľ mal pri sebe drogy, ktoré predtým kúpil a to až 50 gramov, čo je najmenej 250 obvyklých jednorázových dávok. Krajský súd zhodne s názorom prvostupňového súdu dospel k záveru, že bola daná obava, že navrhovateľ bude v prípade prepustenia na slobodu pokračovať v páchaní trestnej činnosti, ktorou si bude zabezpečovať prostriedky na krytie svojich potrieb, čím bol u neho daný dôvod väzby podľa § 71 ods.1 písm. c/ Trestného poriadku. Uznesenie Okresného súdu Piešťany č. Tp 17/2009-17 zo dňa 03.04.2009 nadobudlo dňa 28.04.2009 právoplatnosť.

Rozsudkom Okresného súdu Piešťany sp.zn. 1T/149/2009 zo dňa 14.04.2010 bol navrhovateľ uznaný vinným zo spáchania obzvlášť závažného zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods.1 písm. c/, písm. d/, ods. 2 písm. e/ Trestného zákona.

Krajský súd v Trnave vydal dňa 08.06.2010 Rozsudok sp.zn. 3To/59/2010, ktorým napadnutý rozsudok prvostupňového súdu v celom rozsahu zrušil a navrhovateľa spod obžaloby Krajskej prokuratúry v Trnave zo dňa 26.08.2009 sp.zn. Kv 38/09-27 pre obzvlášť závažný zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/, ods. 2 písm. e/ Trestného zákona oslobodil a navrhovateľa prepustil z väzby ihneď na slobodu. V odôvodnení svojho rozhodnutia odvolací súd skonštatoval, že prehliadka motorového vozidla, pri ktorej boli zaistené drogy, nebola vykonaná podľa príslušných ustanovení Trestného poriadku a jej vykonaním došlo k porušeniu základnej zásady trestného konania uvedenej v § 2 ods. 1 Trestného poriadku a týmto k porušeniu práva obžalovaného na obhajobu. Výsledky tejto prehliadky nemožno použiť v trestnom stíhaní proti obžalovanému ako dôkaz, pričom všetky ďalšie dôkazy na tento dôkaz nadväzujúce sú právne irelevantné. Odvolací súd dospel k záveru, že na základe výsledkov vykonaného dokazovania nemožno urobiť jednoznačný záver, že sa vôbec skutok uvedený v obžalobe stal.

Z obsahu spisu Ministerstva vnútra SR, sekcia kontroly a inšpekčnej služby, odbor inšpekčnej služby, II. inšpekčné oddelenie Č.I.: N.-XXX/IS-X-I.-XXXX vyplýva, že dňa 07.04.2011 bolo vydané Uznesenie Č.I.: N.-XXX/IS-X-I.-XXXX, ktorým bola trestná vec podozrenia z prečinu Zneužívanie právomoci verejného činiteľa, ktorého sa mal dopustiť príslušník Policajného zboru tým, že dňa 01.04.2009 pri zadržení navrhovateľa v rozpore so zákonom o Policajnom zbore mal použiť donucovacie prostriedky a spôsobiť

mu tak rôzne poranenia, vrátane vážneho poranenia sleziny, čím mal porušiť základné povinnosti policajta, zastavená, nakoľko bolo nepochybné, že skutok nie je trestným činom. Predmetné uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 18.04.2011. V odôvodnení tohto uznesenia vyšetrovateľ PZ okrem iného uviedol, že tvrdenia navrhovateľa ako poškodeného boli účelové a vykonštruované a vychádzajú zo záverov znaleckého posudku MUDr. Mariána Pamulu, v ktorom konštatoval ochorenie navrhovateľa spôsobené dlhodobým užívaním heroínu, čo bolo podstatnou skutočnosťou pre vznik poranenia dospel k záveru, že zranenie navrhovateľa, ak bolo spôsobené pri služobnom zákroku policajtmí dňa 01.04.2009 a nie predtým, bolo len dôsledkom oprávnené použitých donucovacích prostriedkov v zmysle zákona o Policajnom zbore, a teda skutok, pre ktorý bolo začaté trestné stíhanie nie je trestným činom, pretože išlo o výkon práv a povinností.

Navrhovateľ sa na Ministerstve spravodlivosti Slovenskej republiky svojou žiadosťou zo dňa 13.12.2010 domáhal predbežného prerokovania nároku na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom pri zadržaní a nezákonným rozhodnutím o väzbe.

Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Sekcia právnych služieb vo svojom stanovisku zo dňa 17.06.2011 uviedlo, že žiadosť navrhovateľa bola predbežne prerokovaná a nebolo jej vyhovené pre nesplnenie zákonných podmienok, a to preukázanie nedôvodnosti obmedzenia osobnej slobody a rozhodnutia o väzbe, preukázanie vzniku škody a príčinnej súvislosti medzi rozhodnutím o väzbe a jej trvaním a vzniknutou škodou, resp. ujmom.

Navrhovateľ vo svojej výpovedi uviedol, že dňa 01.04.2009 bol pre podozrenie z drogovej činnosti vzatý do väzby, kde bol 14 mesiacov. Z väzby bol prepustený na základe rozhodnutia Krajského súdu v Trnave, ktorý ho spod obžaloby oslobodil a to v celom rozsahu. Pri zákroku bolo voči nemu použité násilie zo strany príslušníkov PZ. Niekoľkokrát dostal kopance do oblasti brušnej dutiny, v dôsledku čoho mal natrhnutie sleziny a následne bol operovaný a slezina mu bola odstránená. Tento zákrok bol riešený inšpekciou Ministerstva vnútra SR s negatívnym rozhodnutím pre neho, pričom je presvedčený, že zákrok policajtov bol voči nemu neprimeraný.

Právny zástupca navrhovateľa poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave zo dňa 26.06.2013, sp.zn. 4Co/383/2012, v ktorom krajský súd poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR zo dňa 29.02.2012 sp.zn. 1 Cdo 65/2010, v ktorom odôvodnení rozhodnutia je uvedené, že danú situáciu je potrebné posudzovať aj v zmysle čl. 5 ods. 1 a ods. 5 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, i keď nárok na odškodnenie väzby vznikol v zmysle § 8 ods.5 písm. b) zákona č. 514/2003 Z.z. Pri aplikácii Dohovoru je nevyhnutné neopomenúť osobitosť spočívajúcu v tom, že pôvodne zákonná väzba, nepredstavujúca porušenie čl. 5 ods. 1 až 4 Dohovoru, sa v dôsledku oslobodenia obžalovaného spod obžaloby stáva z hľadiska vnútroštátnej úpravy nezákonnou a tým sa zakladá zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú obžalovanému vykonanou väzbou. Vychádzajúc z uvedeného, ako aj zo skutočnosti, že navrhovateľ bol spod obžaloby oslobodený, má za to, že bol dostatočne preukázaný vznik práva na náhradu škody podľa § 8 ods. 5 písm. b) zákona č. 514/2003 Z.z. Navrhovateľ musel mať v trestnom konaní po celú dobu trvania väzby obhajcu, pričom trovy obhajoby sú v priamej súvislosti s rozhodnutím o väzbe a úkony povinnej obhajoby priamo súviseli s väzbou. Okrem trov obhajoby si navrhovateľ uplatňuje aj nemajetkovú ujmu v peniazoch podľa § 17 zákona č. 514/2003 Z.z. a to v minimálnej výške, pričom tento nárok odôvodňuje obmedzením jeho osobnej slobody, ktoré trvalo viac ako rok, čím boli pretrhnuté väzby na rodinu, najmä maloletého syna, priateľov a ostatnú spoločnosť. Navrhovateľ tiež požaduje náhradu škody spôsobenej v dôsledku ujmy na zdraví pri policajnom zákroku, v dôsledku ktorého došlo k poškodeniu sleziny, ktorá mu musela byť odstránená. V prípade, ak by nebol voči navrhovateľovi vykonaná zákrok polície, bezpochyby by k poraneniu jeho sleziny nedošlo a táto mu nemusela byť odstránená.

Poverený zástupca odporcu reagujúc na vyjadrenie právneho zástupcu navrhovateľa v súvislosti s poukazom na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR uviedol, že pokiaľ by vychádzal zo skutkovej vety uvedenej vo vyjadrení, táto argumentácia sa uplatňovala na nároky podľa zákona č. 58/1969 Zb. o zodpovednosti štátu za škodu, podľa ktorého nebolo možné za vzatie do väzby priznať náhradu nemajetkovej ujmy a týmto výkladom a priamou aplikáciou článkov Dohovoru sa súdy pokúsili preklenúť nedostatok legislatívy. Avšak od účinnosti zákona č. 514/2003 Z.z., ktorý je plne v súlade s požiadavkami kladenými Dohovorom na možnosť náhrady škody spôsobenej rozhodnutiami orgánov štátu, už tento výklad nie je potrebné aplikovať. Odporca zároveň poukázal na rozhodnutie ÚS SR č. 1 ÚS 444/2012-17,

v ktorom okrem iného ústavný súd uvádza, že zákon o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci vymedzuje nárok na náhradu škody jednak pozitívne a jednak negatívne.

Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov, v platnom znení, štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci

- a) nezákonným rozhodnutím,
- b) nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody,
- c) rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, alebo
- d) nesprávnym úradným postupom.

Podľa odseku 2 citovaného zákona zodpovednosti podľa odseku 1 sa nemožno zbaviť.

Podľa § 5 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov, v platnom znení, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím má účastník konania, ktorému vznikla škoda v dôsledku rozhodnutia vydaného v tomto konaní.

Podľa § 6 ods. 1, 2 citovaného zákona ak tento zákon neustanovuje inak, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, bolo zrušené alebo zmenené pre nezakonnosť príslušným orgánom. Súd, ktorý rozhoduje o náhrade škody, je viazaný rozhodnutím tohto orgánu. Právo podľa odseku 1 možno priznať iba vtedy, ak poškodený podal proti nezákonnému rozhodnutiu riadny opravný prostriedok podľa osobitných predpisov. Splnenie tejto podmienky sa nevyžaduje, ak ide o prípady hodné osobitného zreteľa.

Podľa § 7 citovaného zákona, právo na náhradu škody spôsobenej rozhodnutím o zatknutí, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody má ten, na kom bolo vykonané, ak bolo rozhodnutie zrušené ako nezákonné alebo pri ňom došlo k nesprávnemu úradnému postupu.

Podľa § 8 ods. 5 písm. b) citovaného zákona, právo na náhradu škody spôsobenej rozhodnutím o väzbe má ten, kto bol vzatý do väzby, ak bol oslobodený spod obžaloby. Podľa odseku 6 písm. a) právo na náhradu škody nevznikne, ak si osoba uloženie trestu, ochranného liečenia alebo väzbu zaviniла sama.

Podľa § 15 ods. 1 citovaného zákona, nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku s príslušným orgánom podľa § 4 a 11.

Podľa § 16 ods. 1 citovaného zákona ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde.

Podľa § 17 ods. 1, 2, 3, 4 citovaného zákona uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak. V prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadostučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak. Výška nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa odseku 2 sa určuje s prihliadnutím najmä na

- a) osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje,
- b) závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo,
- c) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote,
- d) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení.

Výška nemajetkovej ujmy spôsobenej rozhodnutiami uvedenými v § 7 a 8 je najmenej jedna tridsatina priemernej nominálnej mesačnej mzdy zamestnanca v hospodárstve Slovenskej republiky za predchádzajúci kalendárny rok, a to za každý, aj začatý deň pozbavenia osobnej slobody.

Podľa § 18 ods. 1, 2, 3 citovaného zákona náhrada škody zahŕňa aj náhradu trov konania, ktoré poškodenému vznikli v konaní, v ktorom bolo vydané nezákonné rozhodnutie alebo rozhodnutie o

treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutie o väzbe, zatknutí a inom pozbavení osobnej slobody alebo vykonané zadržanie a v konaní, v ktorom bolo rozhodnutie zrušené alebo bolo trestné stíhanie zastavené, alebo v ktorom bola vec postúpená inému orgánu. Náhrada škody zahŕňa aj náhradu trov konania, ktoré poškodenému vznikli v konaní, v ktorom došlo k nesprávnemu úradnému postupu, ak tieto trovy konania priamo súviseli s nesprávnym úradným postupom. Súčasťou trov konania sú aj trovy právneho zastúpenia vo výške ustanovenej osobitným predpisom. Súčasťou trov konania nie sú náklady na predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody pred príslušným orgánom.

Predpokladom vzniku zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím je existencia nezákonného rozhodnutia, existencia škody a príčinná súvislosť medzi škodou a nezákonným rozhodnutím.

V danej veci si navrhovateľ uplatňuje nárok na náhradu škody, ktorá mu vznikla na základe nezákonného rozhodnutia o vzatí do väzby.

Navrhovateľ v konaní preukázal dodržanie postupu podľa § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov, keď sa písomnou žiadosťou zo dňa 13.12.2010 obrátil na Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky a žiadal o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom pri zadržaní a nezákonným rozhodnutím o väzbe. Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky nárok navrhovateľa neuspokojilo, čo bolo navrhovateľovi oznámené v písomnom stanovisku zo dňa 17.06.2011, preto sa navrhovateľ v zmysle vyššie citovaného zákonného ustanovenia v lehote šiestich mesiacov domáhal uspokojenia svojho nároku na súde.

Na základe výsledkov vykonaného dokazovania dospel súd k záveru, že navrhovateľ neunesol dôkazné bremeno a nepreukázal vznik resp. existenciu škody, ktorej náhrady sa domáha a príčinnú súvislosť medzi namietaným rozhodnutím o väzbe a škodou. Súd sa stotožnil s názorom odporcu, že navrhovateľ si vzatie do väzby zavinil sám svojím konaním a preto mu v zmysle ust. § 8 ods. 6 písm. a) zákona č. 514/2003 Z.z. nárok na náhradu škody nevznikol. Podľa názoru súdu bol navrhovateľ vzatý do väzby na základe zistených skutočností v čase kedy došlo k jeho zadržaniu, pričom súd pri rozhodovaní o vzatí navrhovateľa do väzby vychádzal zo skutkových okolností, ktoré odôvodňovali opodstatnenosť rozhodnutia, keď mal sudca pre prípravné konanie dôvodnú obavu, že v prípade prepustenia navrhovateľa na slobodu bude pokračovať v páchaní trestnej činnosti, s čím sa napokon stotožnil i nadriadený súd, keď sťažnosť navrhovateľa zamietol. Rozhodnutie o vzatí navrhovateľa do väzby bolo teda vydané v súlade so zákonom. Skutočnosť, že napokon bol navrhovateľ rozhodnutím Krajského súdu v Trnave oslobodený spod obžaloby ešte nezakladá jednoznačný záver, že vzatie do väzby bolo nezákonné a skutočnosti zistené neskôr ešte nemôžu mať vplyv na hodnotenie stavu v čase rozhodovania o väzbe. Z obsahu vyšetrovacieho spisu (Č.: N.-XXX/IS-X-I.-XXXX) vyplynulo, že navrhovateľ pri jeho zadržaní dňa 01.04.2009 kládol aktívny odpor, nechcel z vozidla vystúpiť, rukami sa držal o konštrukciu karosérie vozidla a preto zakročujúci policajti pristúpili k použitiu donucovacích prostriedkov a to hmatov a chvatov a po povalení na zem služobných pút. Navrhovateľ nepreukázal, že v dôsledku policajného zákroku mu bola spôsobená ujma na zdraví, keď z lekárskej správy zo dňa 01.04.2009 vyplýva, že neboli u neho konštatované žiadne vonkajšie známky poranenia na tele, ako ani prípadné poranenia kostí spôsobené násilne-mechanickým pôsobením. Prasknutie sleziny a následné krvácanie do brušnej dutiny mohlo byť vzhľadom na zväčšenie pečene a sleziny v dôsledku dlhodobého užívania drog spôsobené aj bežným nárazom do oblasti ľavej dolnej časti hrudníka alebo hornej časti brucha. Policajný zákrok bol napokon vyšetrovaný Ministerstvom vnútra SR, sekciou kontroly a inšpekčnej služby, odborom inšpekčnej služby s jednoznačným záverom, že zranenie navrhovateľa mohlo vzniknúť po banálnom údere, prípadne narazení, pretože v zmysle znaleckého posudku, ktorý vypracoval MUDr. Pamula, mal navrhovateľ ochorenie sleziny a pečene spôsobené dlhodobým užívaním heroínu, prejavujúce sa zväčšením pečene a sleziny, pričom táto skutočnosť bola podstatná aj pre vznik poranenia a podľa znalca na vznik daného poranenia postačoval jeden úder vedený tvrdým tupým predmetom, resp. jeho narazenie oblasťou ľavej strany hrudníka a brucha na tvrdý tupý predmet. Navrhovateľ nepreukázal ani vznik nemajetkovej ujmy, ktorú vyčíslil v sume 10.573,88 eur. Jeho tvrdenia, že mu nezákonná väzba spôsobila nielen finančnú, ale aj citovú ujmu sú tvrdeniami všeobecného charakteru a žiadnym spôsobom nepreukázal, v čom mal spočívať zásah do jeho ľudských práv a základných slobôd. Výšku nemajetkovej ujmy súd totiž určuje s prihliadnutím na demonštratívne uvedené kritériá v § 17 ods. 3 cit. zákona, preto je v konaní potrebné, aby pre priznanie uvedeného nároku navrhovateľ preukázal, že v jeho prípade skutočne došlo k tvrdenej ujme

a to tak, aby súd mohol s prihliadnutím na všetky okolnosti ustáliť výšku priznanej ujmy. Navrhovateľ teda neunesol dôkazné bremeno ohľadom preukázania škody - ujmy na zdraví a taktiež i nemajetkovej ujmy a pokiaľ ide o škodu spočívajúcu v trovách obhajoby v trestnom konaní, ktoré sa proti nemu viedlo, nepreukázal, či vynaložená suma 1000 eur pripadá na trovy obhajoby v súvislosti s väzbou, okrem toho z predloženého výpisu z účtu nie je celkom zrejmé, či škoda spojená s náhradou trov obhajoby vznikla práve navrhovateľovi, keď na výpisoch je uvedené meno G.Á. E., pričom platby sú datované 15.04.2010, 28.07.2010 a 13.08.2010.

Vychádzajúc z vykonaného dokazovania a s poukazom na vyššie citované zákonné ustanovenia dospel súd k záveru, že navrhovateľ neunesol dôkazné bremeno spočívajúce v preukázaní vzniku zodpovednosti za škodu odporcu spôsobenú nezákonným rozhodnutím súdu, preto návrh navrhovateľa ako nedôvodný zamietol.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. a v konaní plne úspešnému odporcovi priznal plnú náhradu trov konania potrebných na účelné uplatňovanie práva proti neúspešnému navrhovateľovi, pričom tieto trovy predstavujú hotové výdavky v sume 17,51 eur.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia jeho písomného vyhotovenia, cestou podpísaného súdu, ku Krajskému súdu v Trnave.

Odvolanie sa podáva na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje (§ 204 ods. 1, veta prvá O.s.p.). Odvolanie musí mať náležitosti požadované ustanovením § 42 ods. 3 O.s.p., tzn. Musí obsahovať označenie súdu, ktorému je určené, označenie účastníkov konania, prípadne ich zástupcov, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, že súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, že doteraz zistený skutkový stav neobstoí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a) a že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 písm. a)-f) O.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie (§ 205 ods. 3 O.s.p.).

Skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu, ak má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej, ak odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4 a ak ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa (§ 205a ods. 1 O.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.